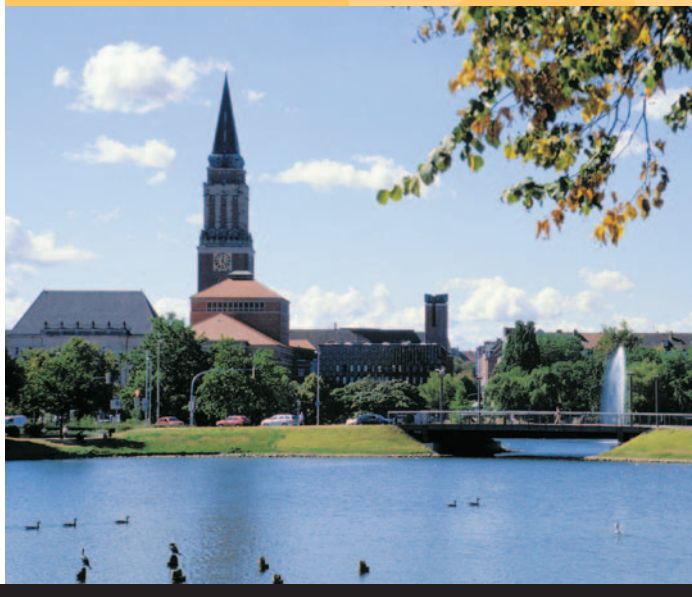

Wzór i miejscowe planowanie partycypacji osób niepełnosprawnych w stolicy kraju związkowego Kilonii

Impressum

Wydawca

Stolica landu Kilonia

Skrytka pocztowa 11 52

24099 Kilonia

Urząd ds. rodziny i socjalnych

Oddział „Leitstelle Älter werden“ i „Leitstelle für Menschen mit Behinderung“

Stephan-Heinzel-Str. 2

24116 Kilonia

Tel.: 0431/901-3277

Fax: 0431/901-63216

E-mail: familie.soziales@kiel.de

www.kiel.de

Redakcja

Urząd ds. rodziny i socjalnych

Oddział „Leitstelle Älter werden“ i „Leitstelle für Menschen mit Behinderung“

Fotos

Urząd ds. rodziny i socjalnych

Oddział „Leitstelle Älter werden“ i „Leitstelle für Menschen mit Behinderung“

Urząd komunikacji, marketingu miejscowego i spraw gospodarczych

Druk

Neue Nieswand Druck, Kiel

1. nakład, 50 sztuk

Kilonia, lipiec 2011

Wzór i miejscowe plano-
wanie partycypacji osób
niepełnosprawnych
w stolicy kraju związkowego
Kilonii

Preambuła „Wzór i miejscowe planowanie“

Godność, partycypacja, sprawiedliwość – droga kilońska

Miasto angażuje się od dawna wspólnie wraz z ludźmi niepełnosprawnymi w poprawę ich sytuacji.

W roku 2007 opracowano po raz pierwszy wzór z wymogami i zaleceniami dla miejscowego planowania partycypacji.

Wzór wiele już zdziałał. Teraz sporządzany jest bilans.

Zaktualizowany wzór jest dostosowany do konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

W pracy i planowaniu dla osób niepełnosprawnych stolica kraju związkowego Kilonia od ponad 50 lat zajmuje czołową pozycję w Szlezwiku Holsztynie. Już na początku lat 80. stworzyła ona „Plan dla niepełnosprawnych”. Ze względu na ciągłe zmiany warunków życiowych, prawnych i społecznych jak i możliwości technicznych, stolica kładzie nacisk na ciągłe planowanie i dalszy rozwój tej pracy.

W roku 2005 przedłożono ekspertyzę na temat sytuacji ludzi niepełnosprawnych w Kilonii. Na niej bazuje „Wzór i miejscowe planowanie dla osób niepełnosprawnych w stolicy kraju związkowego Kilonia”, który został uchwalony i wprowadzony w listopadzie 2007. W tym obszernym procesie dyskusyjno-komunikacyjnym uczestniczyły grupy samopomocy, związki i instytucje, rada osób niepełnosprawnych jak i polityka i administracja – ta „droga kilońska” jest czymś niepowtarzalnym w Szlezwiku Holsztynie.

Poprzez ten wzór mógł zostać poczyniony ważny krok w procesie zmierzającym do poprawy godności, partycypacji i sprawiedliwości oraz jednocześnie stworzono zobowiązania dla władz miejskich i administracji. Teraz wskazane jest zbilansowanie i analiza: w jakim zakresie projekt „Wzór i miejscowe planowanie partycypacji” sprawdził się? Gdzie jest jeszcze potrzeba działania?

„Niniejszy wzór był dalej rozwijany, aktualizowany i ponadto dostosowany do konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych. Grupa projektowa powołana w lutym 2010 przez zgromadzenie rady przedstawia swój wynik obrad i dyskusji. Na zgromadzeniu rady z dnia 9 czerwca 2011 ustanowiono jednogłośnie nową wersję wzoru.

Stolica Kilonia będzie tworzyć corocznie katalog środków do realizacji wzoru. Komisja do spraw socjalnych, mieszkaniowych i zdrowia wybrała następujących członków „Wzoru i miejscowego planowania partycypacji”:

- ▶ **Brigitte Hinrichs,**
rada doradcza ds. osób niepełnosprawnych;
- ▶ **Wolfgang Goebel,**
rada doradcza ds. osób niepełnosprawnych;
- ▶ **Eckehard Raupach,**
rada doradcza ds. osób niepełnosprawnych;
- ▶ **Helga Kiel,**
Związek Krajowy ds. osób z niepełnosprawnością fizyczną i wielokrotną;
- ▶ **Doris Michaelis-Pieper,**
Związek Socjalny Niemiec – Związek Powiatowy Kilonia;
- ▶ **Jens Kretzschmar,**
Związek Krajowy ds. osób z niepełnosprawnością umysłową;
- ▶ **Brigitte Harbering,**
Organizacja Samopomocy KIBIS;
- ▶ **Jürgen Bischoff,**
Most SH;
- ▶ **Klaus Teske,**
Fundacja Drachensee;
- ▶ **Thomas Wehner,**
SPD – Frakcja Rady;
- ▶ **Sönke Lintzen,**
CDU – Frakcja Rady;
- ▶ **Bianca Kronschnabel,**
Frakcja Rady; związek 90/Zieloni;
- ▶ **Kirsten Röhl,**
FDP – Frakcja Rady;
- ▶ **Hoger Pohreep,**
Frakcja Rady; Die Linke;
- ▶ **Bernd Jenning,**
Frakcja Rady; Demokracja Bezpośrednia;
- ▶ **Alfred Bornhalm,**
Urząd ds. rodziny i socjalnych;
- ▶ **Fritz Schultz,**
Urząd ds. rodziny i socjalnych.

Osoby niepełnosprawne same decydują, w jaki sposób chcą uczestniczyć w życiu miasta.

Kryterium wsparcia to indywidualne, nierówne założenia partycypacji społecznej.

Chcemy zapobiegać wykluczeniu i dyskryminacji.

Głównym celem jest inkluzja.

Zmiany społeczne są nadal konieczne. W centrum naszego działania powinno być poszanowanie potrzeb osób niepełnosprawnych.

1. Punkt wyjścia i wiążące kryterium jednocześnie: osoby niepełnosprawne w naszym mieście – wzór kiloński

Osoby niepełnosprawne w naszym mieście

Zasadniczym celem jest umożliwienie osobom niepełnosprawnym samodzielnej i równoprawnej partycypacji w życiu naszego miasta. Wszyscy ludzie w Kilonii powinni móc kształtować swoje życie na równych szansach, we wszystkim partycypować i rozwinąć styl życia, odpowiadający ich życzeniom i potrzebom.

Przyczyny niepełnosprawności są tak różne jak sami ludzie. Wspieramy dlatego ludzi niepełnosprawnych tak, że kryterium tworzą przy rozwoju oferty tylko indywidualne nierówne założenia partycypacji w życiu społecznym. Aby to urzeczywistnić, oferujemy – tam gdzie jest takie życzenie – obszerne i długotrwałe informacje, wsparcie, towarzystwo.

W Kilonii wszyscy ludzie z niepełnosprawnością czy bez są równouprawnieni. Wiemy, że osoby niepełnosprawne w przeszłości i dziś spotykają się z niezrozumieniem, wykluczeniem i z codzienną dyskryminacją. Jesteśmy świadomi tego, że niepełnosprawności mają ciągle indywidualny oraz społeczny aspekt.

Naszym ważnym celem jest dlatego wyzwanie społecznie umożliwienia wszystkim ludziom w Kilonii partycypacji w życiu społecznym oraz kształtowanie życia w mieście wolnym od barier. Jest to jednocześnie nasz cel i wyzwanie społeczne: społeczeństwo zorientowane na cel główny inkluzji, miasto bez barier.

W tym celu uznajemy za konieczne w dalszym ciągu zmiany struktur społecznych i sposobów myślenia. Z tego powodu sprzeciwiamy się wszelkim formom wykluczenia, dyskryminacji i faworyzowania. Szanujemy indywidualne prawa i interesy ludzi – mając świadomość szczególnej możliwości naruszenia ich. Dla nas konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych jest jednocześnie celem i kryterium naszego działania.

Poszanowanie dla własnego kształtowania życia ludzi- umożliwianie i wspieranie rozwoju

Społeczne i kulturalne planowanie życia jest punktem wyjścia własnej partycypacji. Koniecznym warunkiem samodzielnego planowania życia to odpowiednie kulturalne i społeczne warunki ramowe. Opowiadamy się za wspólnym życiem, charakteryzującym się tolerancją i wzajemnym szacunkiem.

Osoby niepełnosprawne ograniczone są poprzez osobiste a często także społeczne warunki w zdolności działania. Rozwój jednostkowy realizuje się i rozwija na tle danej biografii i różnym tempie i nacechowaniu. Zakładamy także w przypadku ciężkiej niepełnosprawności i dużych potrzeb pomocy zdolność rozwoju i nauki człowieka.

Nasz pierwszy cel polega na tym, aby zapewnić porównywalną jakość życia dla wszystkich ludzi w mieście. Kolejnym celem jest wprowadzenie kompetencji działania osób niepełnosprawnych we własnych sprawach. Dzięki własnej orientacji w potrzebach chcemy wspierać w naszym działaniu te kompetencje i możliwości rozwoju, aby osiągnąć samodzielne życie.

Ponieważ z naciskiem chcemy podchwycić myśl inkluzji i ją zrealizować, poszukujemy dróg, jak uniknąć wyłączenia z góry. Faworyzujemy teorie i rozwiązania, które są ukierunkowane socjalnie i uwzględniają zasoby dzielnic.

Dla każdego człowieka niepełnosprawnego istnieją indywidualne możliwości osiągnięcia lepszej partycypacji. Samodzielność i samostanowienie są celem.

Wsparcie powinno być umożliwione tam, gdzie żyją ludzie – w zaufanym i osobistym otoczeniu.

Osoby niepełnosprawne i ich rodziny należy szczególnie wspierać.

Konwencje ONZ opisują prawa i wskazują drogi dla poprawy i zmiany warunków życiowych osób niepełnosprawnych.

Rada doradcza osób niepełnosprawnych reprezentuje interesy osób niepełnosprawnych wobec miasta.

Wzmacnianie wspólnego zaangażowania – wspieranie rady doradczej dla ludzi niepełnosprawnych

Wszystkie działające w mieście instytucje, biura doradcze, grupy samopomocy i organizacje jak i działające ty osoby angażują się w prawa, interesy i potrzeby osób niepełnosprawnych oraz ich najbliższych. Rodziny tych osób są często bardzo obciążone z powodu ich dużego zaangażowania. Z tego wynika zobowiązanie wspierania ludzi niepełnosprawnych i ich rodzin pod względem bezpieczeństwa materialnego, socjalnego i emocjonalnego. Dotyczy to w szczególności dzieci rodziców niepełnosprawnych.

Ma to miejsce poprzez struktury i procesy niezawodne, ukierunkowane na ciągłość, fachowość i ciągłe doskonalenie. Staramy się, żeby nasze służby socjalne i instytucje były zawsze w porę do dyspozycji. W naszym planowaniu i działaniu kierujemy się konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych jak i regułą ONZ „Agenda 22”. Kompetencje i doświadczenia osób niepełnosprawnych i ich osobistego otoczenia to stałe elementy procesu.

W szczególności na tym tle rada ds. osób niepełnosprawnych w stolicy kraju związkowego ma duże znaczenie: kierowana przez zgromadzenie rada zajmuje się informowaniem, fachowym doradztwem i pomaga przy przygotowywaniu decyzji. Ponadto są impulsy do kształtowania miasta Kilonii w sposób wolny od barier. Przewodnicząca lub przewodniczący bądź członek powołany przez radę dysponuje prawem głosu lub wnioskowania w gremiach politycznych i w zgromadzeniu rady. Aby wykonać te obowiązki rada musi w porę zostać włączona do wszystkich odpowiednich procesów decyzyjnych i planów. Po podjęciu środków należy zrelacjonować radzie doradczej, czy i w jakim stopniu propozycje zostały zrealizowane. W tym celu administracja powinna opracować procedurę. Generalnie powinny zostać podjęte starania o możliwy udział rady doradczej, wykraczający poza składanie wniosków i opinii.

Ze względów przejrzystości w statucie rady doradczej osób niepełnosprawnych zawarto roczne sprawozdanie wobec gremiów politycznych, aby można było relacjonować na bieżąco działalność rady – jej zadania, cele, sukcesy jak i przeszkody.

Duże znaczenie ma stworzenie wolnej od barier strony internetowej rady doradczej przez stolicę kraju związkowego.

Praca rady powinna w większym stopniu być dostępna dla wszystkich ludzi, aby dać im okazję udziału i komunikacji.

Rada doradcza corocznie zdaje raport gremiom politycznym z wyników swojej pracy.

Administracja w Kilonii jest dla wszystkich ludzi!

Administracja wspiera osoby niepełnosprawne w osiągnięciu niezależności, partycypacji i równouprawnienia.

Planowanie partycypacji zostanie omówione szczegółowo z uczestnikami. Wspólnie opracowane zostaną cele.

Dla zdobywania koniecznej wiedzy fachowej pracownicy doksztalają się.

2. Redukcja napięcia: od biurokratycznego państwa socjalnego do socjalnego państwa obywatelskiego – wskazówki dla administracji

Także, jeżeli administracja socjalna w szczególny sposób odpowiada za sprawy osób niepełnosprawnych, wówczas obowiązują takie same zasady dla całej stolicy landu Kilonii.

Dla żadnej innej grupy zmiana paradygmatów w instytucjach i administracji społecznych systemów społecznych nie jest tak ważna jak dla osób niepełnosprawnych. Działanie ukierunkowane na samostanowienie, partycypację i równouprawnienie, której zaraz przyczynia się do przejrzystości, powinno charakteryzować pracę w instytucjach i w administracji.

Ponieważ nowe zasady w Kodeksie Socjalnym IX nie zostały jeszcze w pełni wcielone w życie, administracja ma obowiązek dostosować je w sposób ukierunkowany do potrzeb i indywidualnych zapotrzebowań osób niepełnosprawnych.

Cel partycypacji, samostanowienia i równouprawnienia są dla Kilonii stałym wyzwaniem, wymagającym ciągłych zmian i rozwoju.

Wspierane i realizowane są następujące inicjatywy, środki i propozycje:

- ▶ Do utworzenia całościowego planu w ramach pomocy włączania jest indywidualne prawo. Związane z tym planowanie partycypacji ma miejsce we współdziałaniu z uprawnionymi. Procedura jest procesem komunikatywnym, który gwarantuje, że samostanowienie, zdolności indywidualnych jednostek są uwzględniane. Urząd ds. rodziny i socjalnych opracował w „Wytocznych do wprowadzenia i przeprowadzenia pomocy włączania” wiążącą procedurę i pracuje z nią z efektywnie. Terminy podane w Kodeksie Socjalnym IX są tu ujęte.
- ▶ Realizacja całościowej procedury planowej jest odpowiedzialnym zadaniem. Szkolenie i doskonalenie pracowników musi być dlatego tak samo ciągłym zadaniem jak i opracowanie skutecznych możliwości

sterowania przez administrację jako jednostkę ponosząca kosztą i gwaranta. Administracja odpowiedzialna jest za fachowe wsparcie i zapewnienie świadczeń.

- ▶ Generalnie uważa się, że zapewnienie pomocy we włączeniu powinni być ukierunkowane nie na ofertę, lecz na indywidualne zapotrzebowanie. W dialogu ze świadczeniodawcami powinno się kłaść nacisk na elastyczność ofert jak i stworzenie sieci i wspieranie systemów wsparcia w pobliżu miejsca zamieszkania. Wspólnota pracy zgodnie z § 4 Kodeksu Socjalnego XII jest odpowiednim forum dla wymiany, dyskusji i dalszego rozwoju. W interesie uprawnionych do świadczeń leży ulepszona współpraca z instytucjami rehabilitacyjnymi.
- ▶ Dotychczasowe doświadczenia z pracy praktycznej i doradczej pokazują, że aspekt międzykulturowy we wszystkich zakresach zadaniowych dla osób niepełnosprawnych musi być bardziej uwzględniony. Obowiązuje to nie tylko dla kształtowania systemu wsparcia, lecz także dla systemu udzielania informacji oraz doradztwa. Opracowywane są koncepcje, które pomagają zredukować bariery dostępu dla imigrantów niepełnosprawnych i ich rodzin. W przypadku zatrudnionych oczekuje się i wspiera zdobywanie kompetencji interkulturowej oraz wymaga uwzględnienia kulturowych cech szczególnych w zakresie mieszkania i opieki.
- ▶ „Osobisty budżet” jest ze względu na swoją gwarancję prawną więcej niż tylko wzmocnieniem stanowienia ludzi. Wyraźnie określonym celem ustawodawcy jest umożliwienie osobom uprawnionym do świadczenia możliwie samodzielne życie. Z tego powodu podmiot odpowiedzialny za pomoc społeczną powinien poświęcić się w sposób konstruktywny temu ambitnemu i ważnemu projektowi reformy, który służy jak żaden inny zmianie paradygmatów w pomocy we włączeniu. Z tego powodu rozpoczyna się obszerny proces komunikacji i dyskusji, np. z osobami niepełnosprawnymi i z komisjami, związkami, i radami doradczymi.

Administracja i instytucje muszą się ze sobą komunikować dla rozwoju wsparcia i ofert zgodnie z potrzebami.

Osoby niepełnosprawne – imigranci muszą być szczególnie wspierane. Informacje o ich prawach i możliwościach należy przekazywać lepiej. W urzędach i zakładach miejskich zatrudnia się więcej personelu fachowego z kompetencją interkulturową.

„Osobisty budżet”, ustanowioną kwotę pieniężną, otrzymają wszyscy, którzy chcą regulować i administrować na własną odpowiedzialność swoje świadczenie wspierające.

„Centrum zarządzania dla osób niepełnosprawnych” to centralny interfejs w administracji. Dla osób niepełnosprawnych tworzony jest system zażeń.

W celu poprawy polityki dotyczącej osób niepełnosprawnych, trzeba wiedzieć jak najwięcej o ich warunkach życiowych.

Stolica kraju związkowego Kilonia chce zdobyć więcej informacji.

Należy zapewnić dobrą współpracę wszystkich świadczeniodawców oraz organów administracji. Dlatego muszą one regularnie i kompleksowo porozumiewać się w „miejscu świadczenia usług”.

- ▶ „Centrum zarządzania dla osób niepełnosprawnych” to ważna centralna jednostka organizacyjna i interfejs w administracji. Jest to punkt informacji dla osób z niepełnosprawnością i bez, dla rady doradczej, dla dalszych gremiów i dla samej administracji. Do tego zapewnia w sposób miarodajny realizację wzoru wraz z zaleceniami dotyczącymi działania. Centrum zarządzania dla osób niepełnosprawnych opracuje system zażeń, który będzie można w dużym zakresie wykorzystać.
- ▶ Wytyczne odnośnie planowania w Agendzie 22 zapewniają podstawę stałej polityki i planowanie poprzez informację i badania. Podkreślają one konieczność statystycznego ujęcia i badania warunków życia dla osób niepełnosprawnych jako podstawę poprawy ich warunków i wyrównania szans. Ten wymóg ujawnia jednak w Kilonii wymagający poprawy stan. Deficyt informacji należy zmniejszyć na dwóch poziomach:
W pierwszej kolejności muszą zostać ustalone ważne dane dotyczące sytuacji życiowej osób niepełnosprawnych w Kilonii w zróżnicowany sposób. Poza tym należy opracować informacje odnośnie ważnych instytucji i punktów informacyjnych. W końcu należy zestawić informacje na temat wolnej od barier mobilności osób niepełnosprawnych na terenie miasta.
- ▶ Wprowadzono na podstawie SGB IX (niemiecki kodeks prawa socjalnego) publiczne miejsca świadczenia usług, jednak w dalszej perspektywie nie spełniają one przewidzianych dla nich funkcji. Skuteczne wprowadzenie wspólnych, zakrojonych na szeroką skalę miejsc świadczenia usług w obrębie podaży świadczeń socjalnych na rzecz osób niepełnosprawnych w Kiel zależy w dużej mierze od aktywnej kooperacji wszystkich ośrodków rehabilitacyjnych. Chociaż największymi dostawcami ośrodków rehabilitacyjnych są ubezpieczyciele emerytalni i zdrowotni, niemniej jednak stolica kraju związkowego powinna aktywnie wspierać dalszy rozwój i rozbudowę tych ośrodków.

3. Więcej niż tylko dach nad głową – polecenie działania: mieszkanie

W Kilonii żyją osoby niepełnosprawne w różnych formach mieszkań. Oczywiście w związku z tematem mieszkań ważny jest także cel realizacji równoprawnej partycypacji i samostanowienia dla osób niepełnosprawnych.

Osoby niepełnosprawne dostają do dyspozycji formę mieszkania odpowiadającą ich potrzebom wraz z indywidualnymi możliwościami wsparcia i pomocy. Zgodnie z konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych stwarza się tu możliwości wyboru.

W celu dalszego rozwoju koncepcji w zakresie mieszkań ważny jest zarówno aspekt samostanowienia jak i aspekt opieki. Poza głównymi celami partycypacji, samostanowienia i równouprawnienia należy przestrzegać idee ochrony i prawa. Cel skierowany na środki socjalne jest uwzględniany podobnie jak wprowadzenie odpowiednich instrumentów dla zapewnienia jakości i zastosowanie wykwalifikowanego personelu.

Wytyczne i aspekty ochrony konsumentów należy generalnie bardziej przestrzegać. Zawiera ona wybór różnych instytucji doradczych jak i możliwości zażaleń oraz prosty dostęp.

Wspólnie z zainteresowanymi osobami opracowywane i realizowane są formy mieszkaniowe ukierunkowane na przyszłość uwzględniające samostanowienie oraz prawo wyboru. W szczególności uwzględnia się tu stworzenie koniecznych warunków dla równoprawnej partycypacji w zakresie mieszkania oraz kształtowanie ofert mieszkaniowych dla zainteresowanych.

Aby urzeczywistnić partycypację i samostanowienie, istnieją możliwości wyboru formy mieszkania.

Istniejące koncepcje mieszkaniowe rozwijane są przy przestrzeganiu różnych aspektów.

Istnieją oferty doradztwa oraz możliwości składania skarg.

Wspólnie opracowywane i realizowane są nowe pomysły.

Należy stworzyć więcej mieszkań wolnych od barier i w przystępnej cenie.

W szczególności uwzględniane są potrzeby imigrantów.

Oferty dla osób starszych z niepełnosprawnością są rozszerzane w taki sposób, że ich potrzeby stoją na pierwszym planie.

Przejścia pomiędzy różnymi formami mieszkaniowymi powinny być płynne, planowanie partycypacji przejrzyste, a forma świadczeń elastyczna.

W zakresie ambulatoryjnym przygotowanie pomieszczenia mieszkalnego oddzielane jest od osobistego wsparcia.

Aby osoby niepełnosprawne mogły w ogóle wybierać i decydować o stanowionym mieszkaniu, konieczna jest budowa zróżnicowanej infrastruktury budowlanej. Musi być ona wolna od barier i w przystępnej cenie.

W szczególności uwzględnić i wspierać należy sąsiedztwo osób z i bez niepełnosprawności oraz imigrantów.

Oferty w Kilonii powinny być zorientowane także na potrzeby osób starszych z niepełnosprawnością. W szczególności oferty takie jak krótkoterminowa opieka i mieszkanie z obsługą powinny być wspierane. Dla osób niepełnosprawnych w wieku emerytalnym należy oczekiwać dużego zapotrzebowania ofert dziennych. Brak dotychczasowego zajęcia należy zastąpić w miarę możliwości sensownymi czynnościami.

Zakres prewencji i promocji zdrowia zyskuje na znaczeniu. Oferty dla osób starszych z niepełnosprawnością są rozwijane i wprowadzane przede wszystkim z myślą o zapewnieniu wysokiej jakości życia oraz szans partycypacji.

Przejścia między formami mieszkaniowymi ambulatoryjnymi, częściowo stacjonarnymi i stacjonarnymi muszą być płynne.

Decyzja o pobycie ambulatoryjnym nie może zależeć od kosztów. Jeżeli osoba niepełnosprawna ma życzenie, wówczas decyzja o formie świadczeń może być zmieniona. Planowanie partycypacji pod względem odpowiedniej formy mieszkania musi być przejrzyste. Kryteria decyzyjne muszą być jawne, wszyscy uczestniczący powinni zostać włączeni.

W zakresie ambulatoryjnym należy zasadniczo zakładać oddzielenie przygotowania pomieszczenia mieszkalnego (infrastruktura budowlana) z jednej strony od osobistego wsparcia z drugiej strony. Ambulatoryjne formy świadczeń dla osób niepełnosprawnych muszą wykazywać niezawodne struktury: przejścia na inną formę mieszkania i opieki wymagają szczególnego wsparcia i uszłą być w sposób elastyczny kształtowane.

Cel zrównania szans płci jest także wyznaczony poprzez przygotowanie specjalnego pomieszczenia mieszkalnego dla dziewcząt i kobiet niepełnosprawnych. Zasadniczo należy spełnić wymóg opieki o odpowiedniej płci. Matki i ojcowie niepełnosprawni wspierani są w szczególności w swoich sprawach z celem kształtowania swojego życia i życia ich dzieci w taki sposób jak innych ludzi w tym mieście.

Konieczne są specjalne pomieszczenia mieszkalne dla dziewcząt i kobiet jak i oferta uwzględniająca zróżnicowane potrzeby matek i ojców z ich dziećmi.

Wspieranie wszystkich dzieci zaczyna się możliwie szybko i jest wspierane w przedszkolu.

Wszyscy wspólnie.

W instytucjach dziennych dzieci mogą nauczyć się, że jest czymś normalnym, być różnym.

Pedagodzy wspierani są w spełnieniu oczekiwań wszystkich dzieci.

4. Różnorodność, żywotność i kształcenie w instytucjach dziennych dla dzieci i szkoła – polecenie działania

Wczesne wspieranie i kształcenie przedszkolne

Wczesne wspieranie oferuje dzieciom w wieku przedszkolnym ważne wsparcie dla ich rozwoju kognytywnego, fizycznego, językowego, motorycznego i socjalnego. Wspieranie osobowości dziecka w obrębie otoczenia socjalnego jest zadaniem wczesnego wspierania. Rodzice otrzymują odpowiednie wsparcie i doradztwo.

Jeżeli rozpoznane są możliwie szybko ograniczenia rozwoju dziecięcego, wówczas leczenie jest skuteczniejsze. Na to Kilonia zwróci szczególną uwagę i będzie w dalszym ciągu wspierać oferty w mieście. We wszystkich instytucjach przedszkolnych muszą być te możliwości wspierania jak i wprowadzenia ofert.

W zorientowaniu na cel główny inkluzji w zakresie przedszkolnym uwaga kieruje się dlatego na kwestię, jak specjaliści w dziennych placówkach dla dzieci uwzględniają indywidualne założenia i potrzeby dzieci.

W szczególności w instytucjach dziennych dzieci mogą uczyć się, że różnorodność jest czymś normalnym.

Jeżeli rodzice sobie tego życzą, od roku 2013 opieka w żłobkach i opiece dziennej musi być kontynuowana.

Kilonia oczekuje, że reprezentanci placówek dziennych dla dzieci kształcą dalej specjalistów pedagogicznych i rozwijają koncepcje pedagogiczne. Są w tym wspierani.

Kształcenie szkolne

Wyznaczona zasada równoprawnej partycypacji wszystkich ludzi zakłada w zakresie kształcenia szkolnego koncepcje wspólnych doświadczeń związanych z życiem i nauką. Wzór i miejscowe planowanie partycypacji dla osób niepełnosprawnych w Kilonii stawia na pierwszym miejscu wspólne szkolenie uczniów z i bez niepełnosprawności. W zakresie prawa szkolnego oznacza to, że przede wszystkim muszą istnieć także bliskie miejscu zamieszkania i oczekiwane przez rodziców szkoły dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych.

Zgodnie z koncepcją szkolną w Szlezwiku Holsztynie dzieci i młodzież z i bez niepełnosprawności powinni uczyć się razem. Aby spełnić wymóg indywidualnego wspierania uczniów niepełnosprawnych, Kilonia będzie dalej realizować ten cel w swojej pracy o zatroszczy się o odpowiednie warunki ramowe.

Wspólne szkolenie wszystkich uczniów i kooperacja pomiędzy szkołami zakładają obszerną wolność od barier w szkołach. W Kilonii obecnie jedynie mała część szkół publicznych może zapewnić wolność od barier.

Wszystkie szkoły muszą dlatego w przyszłości zostać tak zaplanowane, żeby uczniowie wspierani w różny sposób mogli faktycznie korzystać z lekcji. Szkoły, do których już uczęszczają dzieci niepełnosprawne wymagające lub nie specjalnego traktowania pedagogicznego, muszą zostać przede wszystkim odpowiednio przekształcone. Niezależnie od tego ważne jest, że w istniejących centrach wsparcia musi być zapewniona wolna od barier sytuacja budowlana i wyposażenie.

Wszystkie szkoły są otwarte dla wszystkich uczniów.

Wspólne szkolenie wymaga odpowiednich koncepcji jak i szkół w pobliżu miejsca zamieszkania.

Każde dziecko powinno mieć indywidualnie dobre warunki do nauki.

Kilonia chce zlikwidować bariery w szkołach.

W szkołach całodziennych należy troszczyć się o konieczny personel i właściwe warunki ramowe.

Rodzice dzieci niepełnosprawnych powinny otrzymać obszerną ofertę doradczą.

Dla każdego muszą być odpowiednie oferty kształcenia.

Dzieci z trudnościami w nauce, których rodzice posługują się innym językiem niż niemiecki, mają szczególne trudności. Muszą być wspierani wcześniej i lepiej.

O ile leży to w zakresie odpowiedzialności szkoły, muszą one zapewnić finansowe i personalne środki dla szkół całodziennych. Odpowiadają one także za koszty i zapewnienie dojazdów dla uczniów, którzy tego potrzebują. Ponadto należy starać się u władz, aby zapewnione było spełnianie zadań koniecznego wsparcia jako składnik aktywności szkolnych.

Ponadto powinna zostać opracowana i wprowadzona wykwalfikowania, odpowiadająca grupom docelowym oferta doradcza dla rodziców dzieci niepełnosprawnych w zakresie szkolnym.

Także podczas ferii konieczna jest oferta opieki dla dzieci niepełnosprawnych.

Równoległe z rozbudową szkół w celu wspólnych zajęć powinna być dalej rozwijana koncepcja inkluzji w zakresie przedszkoli, żłobków i świetlic.

Wszystkie osoby niepełnosprawne muszą mieć możliwość skorzystania z szans kształcenia, które skierowane są na ich otoczenie zawodowe i oczekiwania względem zawodu. Należy podjąć szczególne starania w celu poprawy ich obecnych możliwości autonomicznego kształtowania życia. Kilonia zobowiązuje się dlatego zwrócić większą uwagę specyficzne dla płci warunki ramowe w placówkach szkolnych, miejscach pracy i kształcenia oraz je urządzić.

W przypadku dzieci rodzin imigrantów często ciężko rozpoznać, czy braki spowodowane są brakiem kompetencji językowej czy też jest inna przyczyna. Szkoły należy wspierać przy zastosowaniu odpowiednich środków w rozpoznawaniu przyczyn trudności w nauce u tych dzieci odpowiednio wcześniej. Dopiero wówczas możliwe jest wsparcie odpowiadające zdolnościom dzieci.

W celu poprawy jakości i ilości istniejących już ofert dla imigrantów sensowne jest powiązanie struktur ofertowych. W ten sposób zapewniona jest partycypacja. W tym zakresie mogą i powinni być wspierani specjaliści w zakresie imigracji w Kilonii.

Kształcenie postszkolne

Kilonia powinna wyczerpywać aktywnie swoje możliwości wpływu, aby instytucje kształceniowe jak uniwersytety, szkoły zawodowe, wyższe szkoły państwowe i akademie tworzyły wolne od barier warunki dla kształcenia w zakresie terytorialnym i dla nauki przez całe życie.

5. Samostanowiona partycypacja poprzez zadania i działanie – polecenie działania w zakresie pracy i zatrudnienia

Praca i zatrudnienie pomagają żyć samodzielnie i rozwijać się.

Celem jest, aby wszyscy ludzie pracowali na stałe w zakładach i byli w pełnym zakresie ubezpieczeń.

Kilonia zapewnia w zakresie swojego działania, że osoby niepełnosprawne w pierwszej kolejności są zatrudniane.

Miejsca pracy i świadczenia w zakresie dostosowania i wsparcia muszą być zorientowane na potrzeby ludzi.

Cel można osiągnąć poprzez budowę i rozbudowę zakładów integracyjnych.

Praca i zatrudnienie to ważne składniki dla samostanowionej partycypacji społecznej. Praca kształtuje tożsamość, pomaga w rozwoju zdolności i prowadzi do zadowolenia z działalności produktywnej.

Celem wszystkich osób – z czy bez niepełnosprawności – być zatrudnionym na stałe wraz ze wszystkimi świadczeniami socjalnymi na rynku pracy. Jednakże utrudnieniem w osiągnięciu tego celu są obecne trudne warunki pracy i zatrudnienia.

Dla Kilonii, która posiada zakłady własne i udziały, zobowiązaniem jest dotrzymanie ilości zatrudnienia osób niepełnosprawnych lub jej zwiększenia. Spróbuje wykorzystać swoje wpływy w przedsiębiorstwach i zakładach w sektorze gospodarki w celu podwyższenia ilości zatrudnień.

Poprzez wzmoczoną pracę publiczną i doradztwo dla pracodawców Kilonia wspiera stworzenie tak zwanych zewnętrznych miejsc pracy warsztatów. Sprawdza ona dla siebie i dla zakładów własnych oraz udziałów, gdzie można stworzyć odpowiednie miejsca.

Dla partycypacji w życiu zawodowym nieodzowna jest większa, bardziej zróżnicowana i dostosowana do potrzeb osób niepełnosprawnych oferta miejsc pracy. Rozbudowa świadczeń poprzez służby integracyjne i instytucje wspierające w pracy jest skutecznym środkiem w celu zatrudnienia. Dobre warunki i perspektywy oferują tu „wspierane zatrudnienie” (Supported Employment) jak i budowę i rozbudowę zakładów integracyjnych.

Kilonia rozpoczyna poprzez wspieranie gospodarki inicjatywy zmierzające do budowy i rozbudowy zakładów integracyjnych. Przy tym przejmuje ona w regionie funkcję pośrednika dla potencjalnych partnerów i sama sprawdza budowę.

W ramach własnej polityki komunalnej pracy i zatrudnienia Kilonia przygotowuje wraz z ważnymi podmiotami program, którego celem jest zwiększenie miejsc pracy i zatrudnienia dla osób niepełnosprawnych.

W tym programie opracowywane są ukierunkowane na cele środki, w szczególności dla kobiet niepełnosprawnych, osób ze schorzeniami psychicznymi, ofert dla osób niepełnosprawnych od około 55. roku życia jak i środki kwalifikacji dla osób niepełnosprawnych zdolnych do pracy zarobkowej, nad którymi kuratelę przejęła Agencja Pracy i Integracji (Jobcenter).

Aby więcej osób niepełnosprawnych mogło zdobyć wykształcenie i kwalifikacje, Kilonia podejmuje inicjatywę: wspólnie z IHK, izbami rzemieślniczymi, związkami zawodowymi i innymi partnerami zaopiniuje, w jakim stopniu częściowe kwalifikacje zawodów mogą zostać uznane.

W dalszym ciągu miasto będzie angażować się w dalszym rozwoju dotychczasowych ofert dla zawodów fizycznych (np. rzemieślniczych) lub opracuje nowe oferty.

Przed wejściem młodych osób niepełnosprawnych w zakres kształcenia zawodowego w warsztatach, podmioty odpowiedzialne za rehabilitację powinny starać się wcześniejsze i ściślejsze kontakty ze szkołami. Kilonia chce, aby uczestniczyli oni wcześniej niż dotychczas jako przyszli świadczeniodawcy w procesach.

Oferta pracy i zatrudnienia dla osób niepełnosprawnych w uznanych warsztatach, dziennych placówkach wsparcia i innych instytucjach zatrudnienia będzie w dalszym ciągu konieczna.

Dzienne placówki wsparcia i inne instytucje zatrudnienia są nadal konieczne.

W tym celu Kilonia ma opracować koncepcje wraz z ukierunkowanymi na cel środkami dla szczególnych grup docelowych.

Nowe zawody i kwalifikacje częściowe stwarzają lepsze perspektywy.

Szkoły, warsztaty i podmioty odpowiedzialne za rehabilitację muszą ze sobą ściślej współpracować.

Oferty warsztatów i innych placówek muszą nadal istnieć.

Muszą się również dalej rozwijać, aby osiągnąć główny cel inkluzji.

W szczególności starsi ludzie potrzebują dobrego towarzystwa w życiu zawodowym i na emeryturze.

Kilonia chce udzielać doradztwa i wspierać zakłady.

Warsztaty odpowiadają za rozwój nowych koncepcji pracy i zatrudnienia. Do tego zalicza się stworzenie kolejnych miejsc w warsztatach i zakładach na pierwszym rynku pracy. Warsztaty otwierają się i swoje pomieszczenia na ściślejszą kooperację z zakładami ogólnego rynku pracy.

Zapotrzebowanie na ofert pracy w warsztatach dla osób po około 55. roku życia będzie coraz większe. Kilonia opracowuje wraz z osobami niepełnosprawnymi i świadczeniodawcami nowe oferty towarzyszenia w życiu zawodowym i na emeryturze.

Kilonia zobowiązuje się przydzielać zlecenia z warsztatów osobom niepełnosprawnym.

Placówka opiekuńcza zgodnie z prawem osób z ciężką niepełnosprawnością przeprowadza w przynajmniej dwuletnim rytmie poszukiwania zakładowe w przedsiębiorstwach kilońskich. Obok ofert doradczych dla pracobiorców z ciężką niepełnosprawnością, pomocy w zakresie towarzyszenia w życiu zawodowym oraz w kwestiach ochrony wypowiedzeń będzie informować o prawie osób z ciężką niepełnosprawnością oraz udzielać rad w poszczególnych przypadkach. Doradztwo pracodawców włącza środki wspierające nowe zatrudnienie i jego kontynuację w przypadku osób z ciężką niepełnosprawnością.

6. Redukowanie przeszkód i barier nie tylko w głowach – polecenie działania w zakresie pokonywania barier i mobilności

Kilonia czuje się w szczególny sposób zobowiązana do poprawy warunków życia osób niepełnosprawnych. Zasady stworzenia równości szans powinny być przestrzegane. Sukces mierzy się możliwościami partycypacji na miejscu.

Konwencja ONZ dotycząca praw osób niepełnosprawnych jak i Kiloński Program Akcyjny, który odpowiada wymogom „Agendy 22” do realizacji reguł standardowych ONZ, wymagają ciągłej redukcji istniejących barier także w stolicy landu.

Wszystkie osoby w Kilonii, rada doradcza dla osób niepełnosprawnych i inni uczestniczący muszą być aktywnie włączeni w cały proces – od planowania poprzez realizację aż do ewaluacji. Jeżeli wszyscy są od początku włączeni w kształtowanie procesów planowania i realizacji, wówczas osoby niepełnosprawne mogą w swoim życiu osiągnąć większy stopień niezależności. Dopiero wówczas możliwe staje się samostanowione życie.

Aby umożliwić wszystkim ludziom korzystanie z publicznej komunikacji miejskiej, sieć transportowa i komunikacyjna muszą zostać przekształcone w sposób wolny od barier. W ścisłej kooperacji z kilońskimi przedsiębiorstwami taksówkarskimi powinny zostać podjęte starania o pewne uzgodnienia, aby do dyspozycji była wystarczająca ilość wolnych od barier taksówek i samochodów wynajmowanych.

Osoby niepełnosprawne mają prawo do równoprawnej partycypacji w korzystaniu z publicznego systemu komunikacji. Ponieważ to prawo nie jest jednak realizowane w wystarczającym stopniu w praktyce i tym samym mobilność nie jest jeszcze zrealizowana, Kilonia stawia do dyspozycji usługi przewozowe dla osób z ciężką niepełnosprawnością z oznakowaniem „aG” w formie ukształtowanej przez zgromadzenie rady.

Kilonia chciałaby zaoferować wszystkim osobom niepełnosprawnym najlepsze możliwości: poprawę warunków życiowych, równość szans, możliwość partycypacji na miejscu.

Wytyczne ONZ dotyczące praw osób niepełnosprawnych oraz „Agendę 22” można zrealizować w Kilonii.

Wszyscy ludzie wzywani są do udziału.

Kilońskie autobusy, statki i taksówki dla wszystkich!

Osoby z legitymacją stwierdzającą ciężką niepełnosprawność i oznakowaniem aG mogą korzystać z usług przewozowych.

Wolność od barier jest konieczna w systemie ratunkowym i pogotowia.

Należy zapewnić dostęp dla niepełnosprawnych we wszystkich publicznych budynkach i urzędach.

To samo dotyczy innych budynków publicznych.

Impulsy i zobowiązania mają na celu stworzenie mieszkań wolnych od barier.

W celu zapewniania dla osób z ciężką niepełnosprawnością w Kilonii mobilnego systemu ratunkowego i pogotowia, należy go wyposażyć w sposób wolny od barier. Centrala pogotowia jak i policja oraz straż pożarne muszą mieć możliwość wolnego od barier kontaktu.

We wszystkich budynkach publicznych należy zredukować bariery. Kilonia wspiera wraz ze sztabem „Wolne od barier budownictwo” także prywatne pomieszczenia mieszkalne. Korzystanie urzędów, szkół, państwowych szkół wyższych, przedszkoli, terenów sportowych, teatrów, miejsc obrad gremiów miejskich, innych pomieszczeń oraz miejsc spotkań obywateli musi być zapewnione dla wszystkich mieszkańców. Specjalnie oferty „Kieler Runde” – związku kooperacji kształcenia ustawicznego państwowych szkół wyższych w Kilonii i placówki dla osób niepełnosprawnych powinny być zorientowane w sposób wolny od barier i otwarte dla wszystkich.

W budynkach publicznych jak sklepy, hotele, lokale gastronomiczne, praktyki lekarskie itp. konieczne przyznanie koncesji i zezwoleń związane jest z odpowiednimi zobowiązaniami wynikającymi z zastosowania obowiązujących norm.

Dla wolnego od barier kształtowania mieszkań stworzyć należy impulsy i połączyć zezwolenia na budowę w miarę możliwości do odpowiednich warunków. Celem powinno być stworzenie mieszkań dla osób niepełnosprawnych, które będą wolne od barier, co dotyczy także wejść i terenów zewnętrznych. W Kilonii tworzona jest dostępna dla wszystkich lista mieszkań wolnych od barier.

Wszystkie tereny, drogi, place, ulice, urządzenia sygnalizacyjne i szyldy, place zabaw, miejsca spotkań młodzieży i inne instytucje należy kształtować w sposób dostępny dla wszystkich i dostosowywać do wymogów różnych grup docelowych. Już przy planowaniu i stwarzaniu nowych miejsc oraz dróg podjąć należy środki, tak aby np. w trakcie festynów ludowych lub podobnych okazji konieczne budynki mogły być urządzone w sposób wolny od barier. Istniejąca wolność od barier nie może zostać także przejściowo zablokowana.

Stworzenie specjalnych usług awaryjnych w ramach istniejących usług przewozowych i ratunkowych, z których korzystać będą mogły osoby na wózkach inwalidzkich, powinno być wyraźnie wspierane.

Dla osiągnięcia celów sformułowanych w niniejszym wzorze należy usunąć wszystkie bariery aby umożliwić równoprawną i samostanowioną partycypację.

Pomieszczenia publiczne powinny zostać urządzone dla wszystkich w sposób odpowiedni.

Usługa ratunkowa dla osób na wózkach inwalidzkich powinna być zapewniona i rozbudowana.

Kultura może łączyć ludzi i powinna być dostępna dla wszystkich.

Osoby niepełnosprawne nie mają innych zainteresowań w czasie wolnym niż osoby w pełni sprawne.

Każdy musi mieć możliwość udziału – w razie potrzeby z opieką.

7. Kultura jest dla wszystkich! – polecenie działania w zakresie kultury, czasu wolnego i sportu

Kultura, sport i inne aktywności czasu wolnego mogą połączyć ludzi w jednym mieście. Ponieważ do ofert kulturowych powinno mieć możliwie dużo osób w Kilonii, wydarzenia kulturalne w Kilonii powinny być dostępne w sposób wolny od barier dla wszystkich ludzi. Ten udział w życiu społecznym w Kilonii powinien być zapewniony poprzez szczególne inicjatywy dla ludzi niepełnosprawnych.

Osoby niepełnosprawne nie mają innych zainteresowań w czasie wolnym niż osoby w pełni sprawne. Dlatego zadanie polega na tym, aby redukować bariery, które utrudniają lub uniemożliwiają dostęp. Obowiązuje to dla życia kulturalnego i sportowego oraz kontaktu z naturą. Istniejące jeszcze bariery są dlatego odnotowywane i powoli usuwane. Instytucje i związki są szczególnie wspierane, jeżeli przygotowują oferty skierowane do wszystkich.

Jeżeli niepełnosprawność danej osoby tego wymaga należy dla aktywności w czasie wolnym zapewnić opiekę.

Aby umożliwić dotąd wykluczonym osobom partycypację, Kilonia wspiera także specjalne ofert w zakresie kultury, sportu i rozrywki oraz zachęca do aktywnego kształtowania czasu wolnego. Na temat ofert, które skierowane są w szczególności do osób niepełnosprawnych, powinny ukazywać się regularnie informacje.

Jako wzory można tu nazwać dwie inicjatywy: Nowe impulsy wprowadził Integrative Theater Kiel; przede wszystkim w kooperacji z teatrem w Werftpark osoby niepełnosprawne i w pełni sprawne wzbogaciły kilonńskie życie teatralne swoimi publicznymi przedstawieniami. Kilonia jest teraz za ten projekt odpowiedzialna. Także integracyjna grupa malarska w Nowym Ratuszu, wspierana przez miasto, jest dobrym przykładem udanej współpracy. Projekty te nie powinny być zagrożone, Kilonia powinna przyczyniać się do dalszych projektów i je wspierać.

Także w zakresie kultury i czasu wolnego ważne jest: Kilonia musi uwzględniać w swoich planach różne sytuacje i doświadczenia osób niepełnosprawnych.

Osoby niepełnosprawne i w pełni sprawne wzbogacają wspólnie kulturę kilonńską

Kilonia będzie kształtować swoją pracę publiczną w sposób wolny od barier, aktualny, obszerny i specyficzny dla danej grupy. Wiodącym celem jest tu inkluzja wszystkich ludzi.

Także opinię publiczną poinformować należy na temat sytuacji osób niepełnosprawnych.

Osoby niepełnosprawne włączyć należy do pracy publicznej i medialnej.

Opracowywany jest odpowiedni program roczny publikacji wraz z uczestnikami.

Do tego zalicza się także stałe publiczne informowanie o decyzjach i obradach gremiów miejskich.

8. Bez informacji i reklamy nic się nie uda – zalecenie działania : PR i praca w mediach

Kto chce uczestniczyć samodzielnie w życiu społecznym, musi być doinformowany.

Praca publiczna i medialna zorientowana jest na cel inkluzji i musi być wolna od barier.

Dla osób niepełnosprawnych niezbędne są informacje o mieście, administracji oraz o instytucjach, związkach. Muszą one być sformułowane w sposób obszerny, aktualny i dostosowany do grup docelowych.

Aktywna, strategiczna praca publiczna i medialna przyczynia się do tego, że likwidowane są „bariery w głowach”. Służy także do tego informowanie opinii publicznej na temat sytuacji i różnych sytuacji życiowych osób niepełnosprawnych oraz do realizacji głównego celu jak i miejscowego planowania partycypacji. Ścisła współpraca działaczy, instytucji, związków jak i reprezentantów jest za to odpowiedzialna.

Od początku należy włączać osoby niepełnosprawne ściśle do pracy publicznej i medialnej. To współdziałanie wzmacnia partycypację i podwyższa jakość produktów (m.in. informacje prasowe, broszury, ulotki itp.).

Kilonia opracowuje corocznie z instytucjami, związkami i podmiotami z pracy na rzecz osób niepełnosprawnych oraz z radą doradczą osób niepełnosprawnych dostosowany program dla pracy publicznej z celem informowania o wzorze i miejscowym planowaniu partycypacji oraz i ich realizacji.

Kilonia i rada doradcza dla osób niepełnosprawnych informować będą na bieżąco o decyzjach, obradach, środkach i projektach. W tym celu opracowywana jest koncepcja komunikacji.

Nowoczesne techniki informacyjne i komunikacyjne oferują wszystkim ludziom obszerny, wolny od barier dostęp do świata zewnętrznego oraz do aktualnych informacji wszelkiego rodzaju. Media te należy w sposób szczególny wspierać i wykorzystywać.

Kilonia będzie zmierzać do realizacji lub opracowania na nowo następujących projektów:

- ▶ Rozbudowa wolnych od barier własnych stron internetowych (łącznie z miejskimi zakładami własnymi/udziałami).
- ▶ Publikacje powinny ukazywać się zawsze w internecie.
- ▶ Wzmoczone publikowanie informacji w prostym języku.
- ▶ Poradnik Perspektiven powinien być aktualizowany co dwa lata i publikowany w Internecie w języku angielskim, polskim, tureckim i rosyjskim.
- ▶ Przewodnik po mieście dla osób poruszających się na wózku inwalidzkim jak i plan miasta dla osób niepełnosprawnych musi być dalej rozwijany, aktualizowany i publikowany w internecie.
- ▶ Broszura Fit in Kiel powinna być rozwijana.
- ▶ Powinny być opracowane i opublikowane skierowane dla rodziców dzieci niepełnosprawnych broszury z ofertami kulturalnymi i spędzania czasu wolnego oraz prezentacja ofert w przedszkolach całodziennych i szkołach.
- ▶ Opracowana powinna być broszura na temat kształcenia zawodowego i pracy oraz zatrudnienia w warsztatach oraz dziennych placówek wsparcia.

Wolna od barier oferta internetowa Kilonii jest rozwijana, wszystkie publikacje będą się tu także ukazywać w możliwie prostym języku.

Publikacje, które dotychczas ukazały się (Perspektiven, Rollstuhlführer, Fit in Kiel) będą dalej rozwijane i aktualizowane

Broszury z ofertami spędzania czasu wolnego dla rodziców dzieci niepełnosprawnych oraz na temat kształcenia zawodowego będą aktualizowane.

